

GAST AAN HET WOORD 24 - HARRY ARKESTEIJN: DRIE JAAR DE TEREBINTH

Harry Arkesteijn (1944) studeerde filosofie, theologie en daarna algemene economie in Tilburg, waarna hij diverse functies bekleedde binnen Rabobank Nederland. Na de vut werd hij actief op vele terreinen zoals energie (bestuurslid van EUKEP, een Europees platform voor duurzame energie), zorg en de onderwijssector (bij beide voorzitter van de Raad van Toezicht). Sinds 5 april 2008 is hij voorzitter van De Terebinth.

Harry meldde zich in 2008 aan om een half jaar te fungeren als voorzitter ad interim van *De Terebinth*, vereniging voor funeraire cultuur. Het werden drie jaren, waarin hij met grote voortvarendheid bestuurde en de vereniging naar haar 25^e jaar leidde.

Het jubileum wordt gevierd op 24 september (2011). In de Algemene Ledenvergadering, die aan de jubileumviering voorafgaat, draagt Harry het voorzitterschap over aan zijn opvolger. Hiernaast kijkt hij terug op de afgelopen drie jaar.

Nu mijn interim-voorzitterschap – naar het zich laat aanzien – ten einde loopt lijkt het me aardig de afgelopen drie jaar eens op een rij te zetten.

Het rommelde al enig tijd in Vereniging De Terebinth, als ik de verhalen van enkele leden mocht geloven. De leden waren onderling verdeeld: men moest meer de praktijk in, met de 'poten' in de klei staan, het moest professioneler zijn, er moesten meer 'wetenschappelijke' artikelen worden geschreven, er moesten veel meer excursies komen, etc. De verschillende leden hadden zo hun eigen wensen, wat niet zo verwonderlijk is in een vereniging met veel enthousiaste mensen. Dan heb je een bestuur nodig om alle leden met verschillende en vaak uiteenlopende ideeën op één lijn te houden; afsplitsingen zouden de zaak geen goed doen. Zeker niet een vereniging die ergens voor staat, zoals De Terebinth. Zo'n vereniging verdraagt geen 'autoritair' leiderschap, maar een bestuur dat de vogels van verschillend pluimage enthousiasmeert te vechten voor de goede zaak, het behoud van de funeraire cultuur, op welke manier dan ook.

En De Terebinth kent vele enthousiaste leden. Sommige zijn enthousiast met pen of fototoestel, anderen meer met borstel, lijm of zwartsel. Een groep zorgt elke keer weer voor de uitgave van het mooie blad 'Terebinth', een andere groep adviseert in de eigen regio beheerders van begraafplaatsen en gemeenten en weer een andere groep bemenst een restauratieploeg. Zo'n samenstel van leden is eigenlijk een geschenk voor de vereniging, denkers en doeners bij elkaar. Dat kan alleen maar productief zijn.

Door deze 'club' werd ik drie jaar geleden, voorjaar 2008, gevraagd voorzitter te worden. Ik heb wel gearzeld om op het verzoek van enkele verontruste leden in te gaan. Want wat had ik met de vereniging? Ja ik was lid, al jaren. Na onze eerste funeraire buitenlandse reis waren we lid geworden, mijn vrouw en ik. Daarna hebben we samen nog enkele reizen meegemaakt. En natuurlijk, zoals velen, bezochten ook wij vaak begraafplaatsen en kerkhoven op onze buitenlandse reizen. Voor een half jaar wilde ik het wel doen. Het werden er drie, achteraf gezien met veel genoegen.

Wij, de club verontruste leden, presenteerden ons in de Algemene Vergadering van 2008 als interim-bestuur. Zelf was ik er niet bij, omdat ik net op vakantie was in Australië. En al waren er leden die zeiden "zo'n interim-bestuur kent de vereniging niet, je bent bestuur of niet", hebben we ons in de praktijk, denk ik, ook als 'n gewoon bestuur gedragen. We wilden maar voor een korte tijd bestuur zijn en hadden ook geen langdurige ambities. We hadden wel de ambitie de verschillende bestuurlijke zaken op een rij te zetten en het vinden van nieuwe bestuursleden was prioriteit één. Dat bleek een lastige zaak te zijn; er bood zich nagenoeg niemand aan.

Voor mij was het belangrijkste doel ervoor te zorgen dat de sfeer in de vereniging beter werd, te beginnen in de Algemene Vergaderingen. Die moesten plezierige ontmoetingen worden van leden die betrokken waren bij de vereniging en die actief – ieder op zijn of haar manier – de doelstelling van de vereniging wilden waarmaken. Terugkijkend moet ik zeggen dat de bijeenkomsten boeiend, inspirerend en gezellig zijn geweest.

De Terebinth 1986 - 2011

We hebben getracht de redactie en het blad meer ruimte te geven, we hebben de website aangepakt.

Bijzondere aandacht is besteed aan de regionale adviseurs. Deze actieve leden nemen het voortouw in hun regio en zijn het aanspreekpunt voor verontruste burgers en mensen die zich door gemeentelijke regelingen, etc. overdonderd voelen. Dit soort mensen hebben aan de bakermat gestaan van de vereniging. Zij zochten contact en discussie met gemeenten en regionale overheden om te zorgen voor het behoud van het funerair erfgoed. Zij zijn onze wachters van het funerair erfgoed. Zij zijn het fundament van de vereniging.

En het meest hebben we als interim bestuur met andere leden gewerkt naar ons lustrum toe. En die energie die dat heeft opgeroepen lijkt mij positief uit te gaan werken in de komende jaren voor De Terebinth. Met een manifest en een mooi boek voor de toekomst zal dit best goed gaan. Dat wens ik het nieuwe bestuur en de leden van harte toe.

Omarm de diversiteit in de vereniging, geef de leden de ruimte. Ieder vecht op zijn of haar manier voor het behoud van ons funerair erfgoed, in de breedste zin van het woord.